Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

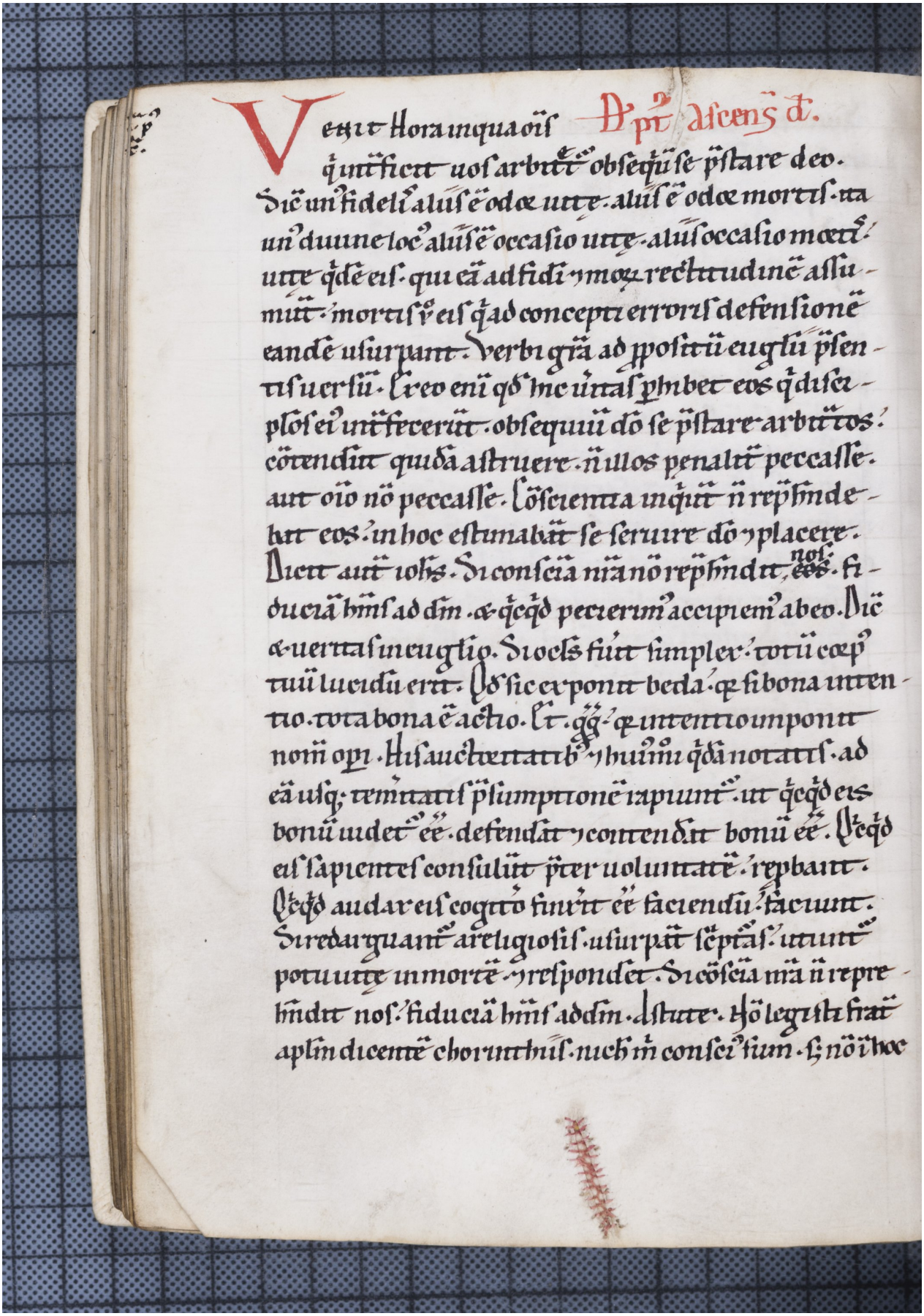

Venit hora inqua omis qui putat se obsequium se prestare deo. Die un fideli alius est odor vite. alius est odor mortis. ita un dum une loc alius est occasio vite. alius occasio mortis. vite qdem eis. qui ea ad fidei moq; rectitudinem assumunt. mortis vero eis qui ad concepti erroris defensionem eandem usurpant. Verbi gratia ad propositum euglii presentis uersum. Credo enim qd me ultras phibet eos qui discipulos ei uitiferunt obsequium do se prestare arbitros. contendunt quida astruere. nullos penalitu peccasse. aut oio no peccasse. Conscientia inquit nra non reprehendit eos. fiduciam habemus ad dm. a qeqd pecierim accipiem abeo. Die a uerita sincuglio. Discipuls fuit simplex. totum cepi tuum lucidum erit. Qd sic exponit beda. q sibona intentio. tota bona est actio. Et. gg. q intentio umponit nomen opi. His auctoritatib yhuium qdam notatis. ad ea usq; temeritatis presumptionem rapiunt. ut qeqd eis bonum uidet esse. defendat y contendat bonum esse. Qeqd eis sapientes consulunt preter uoluntatem. repbant. Qeqd audax eis cogito finuit esse faciendum. faciunt. Si redarguant a religiosis. usurpat septas. utinam potuuisse in morte. y respondet. Si conscia mea non reprehendit nos. fiducia habemus ad dm. astitit. Ho legitur fuit aplm dicente choruthus. nuch in conscientiam. si non i hoc